

Bosc Viu Ordino

El bosc de l'Esquella és un bosc màgic, de fàcil accés, molt a prop del poble d'Ordino. Està dividit en dues zones, *Arrels*, un espai d'escultures mitològiques creat per l'artista Àngel Calvente, i *La llegenda del tió*, una part dedicada als més petits, on podreu conèixer l'autèntica història del tió de Nadal, concebuda per l'Ana Rico. El bosc té dos accessos, un a peu des del poble de Segudet, i un altre de rodat, des de la carretera del Coll d'Ordino (km 2,5).

Arrels

Arrels d'Àngel Calvente

És un projecte eminentment artístic que pretén simbolitzar l'esperit de les llegendes tradicionals i mitològiques. Les escultures aporten un contingut pedagògic al vincle i les arrels dels habitants d'Ordino amb la natura. Dins un marc natural tan especial com el bosc de l'Esquella, les peces escultòriques

se situen en grups coherents amb la seva pròpia història. Els visitants trobaran els senyals d'una mà integrada en els arbres que els guiarà pel camí del bosc i els portarà fins a cada grup escultòric. Us convidem a caminar per aquest Bosc Viu i descobrir i connectar-vos amb la terra pel sender de la màgia.

Al·legoria de les dones d'aigua

Aquests éssers femenins de la mitologia catalana són genis que afavoreixen els naixements i la fertilitat, són donadores de vida i regeneradores constants de la natura.

Partint de l'aigua i la terra com a matèria, aquesta obra es basa en la màgia que desprenen la bellesa i el misteri dels personatges de la natura i la mitologia. Les tres figures femenines representen dones d'aigua que brollen de les arrels dels arbres i d'un imaginari clot d'aigua per ressorgir a la vida terrenal. Les dues figures integrades als

arbres tenen cura dels nius, habitats pels seus homes encantats i en procés de metamorfosi per integrar-se al bosc com a homes ocell. La part conceptual és l'alquímia del procés natural del pas del temps: en rebre l'aigua de les filtracions de la pluja, els líquens els creixeran pel cos i es fusionaran cada dia més amb la natura del bosc que habiten.

TREPITGEU AQUEST BOSC ENCANTAT AMB CURA PER NO DESPERTAR-LES

Les dones d'aigua surten les nits de lluna plena de les coves on s'amaguen, i organitzen balls circulars al so de músiques suaus i captivadores. Certes nits de l'any, pel llindar d'alguna d'aquestes grutes s'ha filtrat una claredat provinent de les entranyes de la terra, com una aurèola blava o rosada, i s'han sentit harmonies estranyes; són les dones d'aigua que celebren esplèndides festes. Algunes històries ens parlen de la dringadissa de les copes de vidre puríssim i de l'olor de menges exquisides. Viuen sempre prop d'aigües gèlides i blaves: els estanys del Pirineu, torrents i salts

d'aigua, fonts dels boscos, gorgs, balms humides i corrents i llacs subterranis. Per amor poden atreure i seduir irresistiblement un ésser humà, fins al punt de fer-li perdre la personalitat, fer-lo tornar boig i convertir-lo en un titella sota el seu control absolut. Abunden els contes en què un home casat amb una dona d'aigua conviu amb ella feliçment durant anys, amb el compromís de respectar certs tabús (entrar en una determinada habitació, seguir-la una nit de lluna plena...). El dia que el marit, voluntàriament o per distracció, trenca el tabú, la dona d'aigua desapareix de la seva vida.

El geni de la saviesa

Si et trobes aquest geni del bosc,
prova de comunicar-t'hi, perquè és
un habitant de santuaris i espais de
trobadra amb la cultura de la nostra
mare terra.

Coneix molt bé els nostres orígens
i les nostres creences, i posseeix la
saviesa i el misticisme oblidats per
compartir els secrets de l'evolució
humana.

La deessa del bosc

Aquesta escultura simbolitza una poderosíssima deessa de bells cabells inspirada en l'Àrtemis de la mitologia grega. És la deessa protectora de la força vegetativa. Té poder sobre els arbres i les aigües –fonts, estanys, rius–. No té relació amb les ciutats, i el seu atribut és tenir cura dels boscos i els animals silvestres i castigar els impius que ultratgen el bosc. Connecta't amb la deessa per recuperar el poder femení i la reconnexion amb la terra pel sender de la màgia.

Vincles

Aquestes mans que brollen de l'arbre com una branca simbolitzen el vincle que l'home antic tenia amb la natura, quan trobava el seu sentit en la complementarietat amb els altres éssers vius i amb la naturalesa mateixa. És un missatge de reflexió, ja que hi ha raons que justifiquen que l'ésser humà ha de desaparèixer perquè la Terra o el món segueixin el seu rumb.

Connexió asimètrica

Aquestes cares enfrontades suggereixen l'estrès de la civilització contemporània i la serenor de la meditació.

La natura, en totes les seves formes, ens recorda la interconnexió entre els éssers vius: les arrels dels arbres es nodreixen de la terra i l'aigua, els ocells s'alimenten dels fruits, les fulles de la tardor serveixen de mantell nutritiu per al bosc... És un sistema perfecte de suport mutu. Per això, quan ens immergim en un espai natural estem en el millor lloc per tornar a la nostra essència. Tornar a sentir els elements ens reconnecta amb la nostra essència.

Fades i follets

Aquestes fades i follets han decidit vigilar el bosc des de l'interior d'una gota d'aigua que penja dels arbres i simbolitza la importància de l'aigua com a element vital de la Terra i els seus habitants.

Les fades viuen a l'aigua i als boscos com a éssers del món invisible, i tenen el poder de purificar les ànimes i de netejar energies negatives de l'entorn.

Algunes cultures els atribueixen dons sorprenents, màgics o curatius, i qualitats protectores per cuidar, mantenir la bellesa, la vitalitat, l'ordre i l'equilibri de la naturalesa i custodiar els quatre elements principals: aigua, foc, aire i terra.

Els follets viuen en arbres, plantes i llocs on hi ha vegetació. Sens dubte, cuiden la terra. Són éssers a qui cal tractar amb dolçor i amor. Però, aneu amb compte, perquè solen fer entremaliadures.

Ànima de llop

A través dels reflexos de la naturalesa sobre l'acer polit, aquesta obra pretén instal·lar en la nostra memòria el llop com a antic habitant dels nostres boscos.

El llop, animal de poder, està considerat ancestralment un mestre o assenyalador de camins. Té l'habilitat de passar desapercebut i fer-se notar només quan ell ho desitja. És l'instint lligat a la intel·ligència. La constància, els valors socials i familiars, la destresa de protegir-se a si mateix i de protegir la seva família. Els llops tenen un fort sentit de família, i esperit de llibertat.

El somni

Aquesta peça simbolitza el somni del Bosc Viu.

Situada en una soca viva a l'entrada del camí del bosc de l'Esquella, et guiarà cap a unes mans que assenyalen el camí per arribar als conjunts escultòrics dels éssers mitològics.

La llegenda del tió d'Ana Rico

Hi havia una vegada un bosc al bell mig del Coll d'Ordino on vivien molts pins feliços. La quietud i la serenor regnaven sempre al seu voltant. Els esquirols, els ocells i els pagesos eren els seus amics, i també el sol, el vent, la pluja i la neu. Els pins ajudaven els pagesos oferint-los les branques a l'hivern, per escalfar les seves llars i per cuinar. Una nit de lluna plena, una bruixa passejava pel poble i, en veure que els pagesos estaven tan feliços i agraïts als pins, va decidir, plena d'enveja, llençar un malefici al bosc perquè les branques dels pins deixessin de cremar. Aquest bosc era molt fort i estava protegit per l'amor de tots els pagesos, així que la bruixa no va aconseguir el seu propòsit amb el malefici, ben al contrari. Van créixer uns pins molt especials, amb cares i mantes, i de les seves branques creixien uns tions també diferents. Aquests tions van ajudar els pagesos encara més que els altres, ja que en comptes de cremar els donaven menjar i regals. La terra d'aquest bosc va quedar maleïda amb mil ulls que controlen els pins, perquè si mai deixa de ser un bosc estimat, la bruixa tornarà a llençar el malefici i els pins deixaran de donar els tions de Nadal. Des d'aleshores es té a casa un tió que creix de les branques d'aquests arbres màgics, i cada nit de Nadal, quan rep bastonades, fa regals als infants. Per això has d'estimar el bosc i els seus pins, l'has de cuidar, perquè la bruixa no pugui trencar l'encanteri.

Ara que ja saps la llegenda, pots passejar-te pel bosc i descobrir les cares dels pins encantats.

Cançó del tió:

*Caga tió, tió de Nadal, no caguis arengades que són massa salades,
caga torrons, que són més bons! Si no cagues torrons...: cop de bastó, cop de bastó!*

Més informació: **Casa de la Muntanya**
+376 878 173 / ot@ordino.ad / www.visitordino.com

www.ordino.ad

ordino **O**

ORDINO
Reserva de biosfera